

وزارت امور اقتصادی و دارایی
سازمان امور مالیاتی کشور

صفحه نخست چند رسانه‌ای قوانین معرفی سازمان ارتباط با ما میز خدمت الکترونیک

18 اسفند 1402
Friday, March 8, 2024
1445 26 شعبان

بخش‌نامه: 230/21688

دادنامه شماره 412 مورخ 25/6/1392 صادره از هیأت عمومی دیوان عدالت اداری مبنی بر ابطال بند 9 بخش‌نامه شماره 28345/2401/232 مورخ 18/7/1385

تاریخ سند: 05/08/1392
شماره سند: 230/21688
کد سند: 082/92/082
وضعیت سند: -

بازگشت به ماده قانونی

سایر بخش‌نامه‌ها
دستورالعمل حسابرسی مالیاتی
سود و تخفیفات اعطایی
تولیدکنندگان موتور سیکلت
هزینه قابل قبول است
آئین نامه اجرایی بند (ر) تبصره (5) قانون بودجه سال 1382 کل
کشور

درخصوص مراجع ذیصلاح
نظرات بر بند ۵ تبصره 8 قانون
بودجه سال 1374
پذیرش هزینه‌های اشخاص
حقیقی که در جرای احکام مقرر
در برنامه سوم پرداخت می‌شود
بدون قید شرط و عدم ارتباط
موضوع به قوی دفاتر یا علی
الراسی آن
کمک‌های بلاعوض سازمان صنایع
کوچک، شهرک‌های صنعتی ایران
و شهرک‌های تابعه به یکدیگر در
سال مالی 85 به عنوان هزینه
قابل قبول

* ۲٪ آموخت و پرورش جزء
هزینه‌های قابل قبول

* تصویب نامه درخصوص هزینه
های قابل قبول انجام شده توسط
اشخاص حقیقی و حقوقی برای
پشتیبانی از فعالیت سازمانهای
غیر دولتی حامی محیط زیست و
منابع طبیعی به عنوان هزینه
قابل قبول

بخش‌نامه درخصوص دادنامه
هیأت عمومی دیوان عدالت
اداری مبنی بر تائید بخش‌نامه
شماره 4/30-71433/8714 28/11/1380
مورخ 28/11/1380 وزارتی
تیه هزینه‌های مشترک بین
درآمد های معاف و مشمول
تصویب نامه هیات محترم

شماره: 230/21688/د
تاریخ: 05/08/1392
پیوست: دارد

بخش‌نامه

استان	شهر	مالیاتی	امور تهران	مخاطبین/ ذینفعان
ادارات کل امور مالیاتی	9	ارسال رأی هیأت عمومی دیوان عدالت اداری موضوع دادنامه شماره 412 مورخ 25/6/1392	موضع	به پیوست تصویر دادنامه شماره 412 مورخ 25/6/1392 صادره از هیأت عمومی دیوان عدالت اداری مبنی بر ابطال بند 9 بخش‌نامه شماره 28345/2401/232 مورخ 18/7/1385 سازمان متبع در خصوص پرداختهای انجام شده طبق قوانین بودجه سالانه کشور، جهت اطلاع و اقدام لازم ابلاغ می‌گردد. بنابراین در اجرای قسمت اخیر ماده 147 قانون مالیات‌های مستقیم در مواردی که هزینه‌ای در این قانون پیش‌بینی نشده یا بیش از نصاب‌های مقرر در این قانون بوده و لی پرداخت آن به موجب قانون و یا مصوبه هیأت وزیران صورت‌گرفته باشد قابل قبول خواهد بود. لازم است در زمان رسیدگی به پرونده‌های مالیاتی و بررسی این گونه هزینه ها به نکات زیر توجه شود:

1- پرداخت های انجام شده براساس قوانین و مصوبه های هیأت وزیران از
نظر استانداردهای حسابداری به عنوان هزینه پذیرفته شده باشد(طبق
استانداردهای حسابداری هزینه عبارتست از کاهش در حقوق صاحبان سرمایه
جز مواردی که به ستانده صاحبان سرمایه مربوط می‌شود). بدیهی است
مبالغی که به موجب قوانین و مصوبه های هیأت وزیران پرداخت می‌گردد
لیکن ماهیت هزینه نداشته و جنبه سرمایه گذاری و یا پرداخت مطالبات یا
دیون و ... را دارد بعنوان هزینه قابل شناسایی نمی‌باشد، مگر اینکه در قانون
یا مصوبه هیأت وزیران عنوان "هزینه" یا "کسر از درآمد مشمول مالیات آن"
تصویح شده باشد.

2- درصورتی که به موجب قوانین و مصوبه های هیأت وزیران برای انجام
هزینه مذکور ترتیبات یا شروط خاصی و یا آئین نامه و دستورالعملی بیش
بینی شده است رعایت آئین نامه مورد نظر کنترل شود.

وزیران موضوع آئین نامه اجرایی ماده (17) قانون تنظیم بخشی از مقررات تسهیل نو سازی صنایع کشور و اصلاح ماده (113) قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی ، اجتماعی و ...
* 2% سود موضوع بند (1)
تصریه 8 قانون
* شرایط پذیرش دو در هزار فروش جز هزینه های قابل قبول
* تحویل برخورد پرونده های سنوات قبل از 68 که به بعد از 68 به هیات 3 نفری می رود
* تحویل صدور سند مالکیت استداد عادی
سایر اسناد مرتبط

در ضمن با توجه به ماده 13 قانون تشکیلات و آئین دادرسی دیوان عدالت اداری، اثر ابطال بند 9 بخشنامه مذکور از تاریخ صدور رای هیأت عمومی دیوان عدالت اداری (25/6/1392) می باشد و قبل از صدور رای مذکور حکم موضوع بند 9 بخشنامه مورد نظر جاری می باشد.

حسین وکیلی

معاون مالیات های مستقیم

تاریخ اجرا: تاریخ	مدت اجرا : مطابق بخشنامه 25/6/1392	نحوه ابلاغ: مطابق بخشنامه مالیاتی سیاستی	مرجع: ناطق دادستانی انتظامی
بخشنامه های منسوب: بند 9 بخشنامه 232 18/7/1385 28345/2401 مورخ 18/7/1385	* لطفاً هرگونه ابهام و توضیح را از طریق شماره 39903532 با دفتر تشخیص و حسابرسی مالیاتی مطرح و پیگیری نمایید.		

شماره دادنامه: 412

تاریخ دادنامه: 25/6/1392

کلاسه پرونده: 89/718

موضوع رأي: ابطال بند 9 بخشنامه شماره 232-28341/2401-18/7/1385 سازمان امور مالیاتی کشور

شاکی: شرکت سهامی ذوب آهن اصفهان

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

گردش کار: شرکت سهامی ذوب آهن اصفهان به موجب دادخواستی ابطال بند 9 بخشنامه شماره 232-28341/2401-18/7/1385 سازمان امور مالیاتی کشور را خواستار شده و درجه تبیین خواسته اعلام کرده است که: "احتراماً، به استحضار می‌رساند شرکت سهامی ذوب آهن اصفهان در اجرای تصریه 1 ماده 98 آئین‌نامه استخدامی شرکت که طی شماره 57281/57281-ه- 25/7/1378 به تصویب هیات وزرا رسیده، مکلف است در صورت کمبود وجود صندوق بازنیستگی اعتبارات لازم برای پرداخت مستمری بپگران و سایر مستمری بپگران را تأمین نماید و در همین راستا طی سالیان گذشته وجودی را به آن صندوق واریز کرده که وفق مقررات ماده 147 قانون مالیات‌های مستقیم به عنوان هزینه غیرقابل قبول تلقی و از درآمد مشمول مالیات شرکت کسر شده است لیکن سازمان امور مالیاتی اخیراً استناد به قسمت اخیر بند 9 بخشنامه فوق‌الاعشار حاضر به قبول وجود واریزشده به صندوق بازنیستگی به عنوان هزینه قابل قبول نمی‌باشد که تصمیم متخذ با مقررات قسمت اخیر ماده 147 قانون صدراالاسعار مبنی بر این که در مواردی که هزینه‌ای در این قانون پیش‌بینی شده و یا بیش از نصاب‌های مذکور در این قانون بوده ولی پرداخت آن به موجب قانون یا مصوبه هیأت وزیران صورت گرفته باشد قابل قبول خواهد بود و نیز مقررات قسمت اخیر بند 9 بخشنامه مذکور در فوق که هزینه محصول را در صورت شمول قسمت اخیر ماده 147 و تصریه 5 ماده 105 قانون مالیات‌های مستقیم باشد قابل کسر دانسته است مغایرت دارد علی‌هذا در حدود مقررات مواد 7 و 18 قانون توسعه برنامه چهارم که شرکت‌های مدرج در لیست واگذاری به بخش خصوصی را مشمول قانون تجارت تلقی کرده و نیز مقررات مواد 14 و 15 و 19 قانون عدالت اداری و مقررات ماده 147 قانون مالیات‌های مستقیم و مدرجات تصویب‌نامه 22/9/1371 هیأت وزیران که تصویر آن پیوست شکوهای ایفاد می‌شود از هیأت عمومی دیوان عدالت اداری استدعا دارد بدلواً با صدور دستور مؤقت مبنی بر توقف تصمیم سازمان مشتکی‌عنه بنی کسر هزینه‌ای مورد بحث از درآمد مشمول مالیات و در ثانی با صدور رأی بر ابطال تمثیم متخذ از سازمان امور مالیاتی کشور مبنی بر عدم قبول وجود واریزی به صندوق بازنیستگان فولاد را فراهم آورند".

در پی اخبار رفع نقضی که در اجرای ماده 38 قانون دیوان عدالت اداری مصوب سال 1385 برای شاکی ارسال شده بود، مساعدة مالی شرکت سهامی ذوب آهن اصفهان به موجب لایحه شماره 146706-14-1389 توضیح داده است که: "با سلام و صلوات بر محمد و آل محمد (ص)

احتراماً، بازگشت به اخطارهای رفع نقض مربوط به پرونده کلاسه 8909980900039623-13/10/1389 به این شرکت ابلاغ شده است به استحضار می‌رساند شرکت تقاضای ابطال بند 9 بخشنامه شماره 28341/2401/232-

18/7/1385 سازمان امور مالیاتی کشور است و مواردی را به شرح دیل به استحضار می‌رساند: شرکت سهامی ذوب آهن اصفهان در اجرای تصریه 1 ماده 98 آئین‌نامه استخدامی شرکت که طی شماره 57281/57281-ه- 25/11/1378 به تصویب هیأت وزیران رسیده مکلف شده است که کمبود وجود صندوق بازنیستگی و اعتبار لازم برای پرداخت مستمری بازنیستگان و سایر مستمری بپگران را تأمین نماید و سازمان امور مالیاتی استان اصفهان مطابق مقررات قانونی ماده 147 قانون مالیات‌های مستقیم مصوب 27/11/1384 کلیه پرداخت‌های مجامد به صندوق بازنیستگی را در سال‌های 1380 تا 1384 به عنوان هزینه‌ای قابل قبول تلقی و مورد پذیرش قرار داده است و در این رابطه هیچ‌گونه مالیاتی از این شرکت دریافت نکرده است لکن با استناد به بند 9 بخشنامه صدراالاسعاره که اشعار می‌دارد «وجودی که در وجه خزانه یا سایر مراجعی که قانونگذار ذکر نماید چنانچه طبق قانون مذکور با سایر قولانی به عنوان هزینه قابل قبول اعلام شود و با از مأخذ درآمد مشمول مالیات قابل وصول باشد در این صورت براساس قسمت اخیر ماده 147 قانون مالیات‌های مستقیم وجود پرداختی مذکور به عنوان هزینه‌ای قابل قبول تلقی و مورد پذیرش قرار نداده و هیأت وزیران مورد پذیرش قرار نداده و کلیه مالیات‌های وجود پرداختی از سال 1388 تا 1384 را مطالبه و به حساب این شرکت منظور کرده است. حال سوال این است که چگونه سازمان امور مالیاتی اصفهان به استناد نص صریح ماده 147 قانون مالیات‌های مستقیم وجود پرداختی در سال‌های 1384 تا 1381 را به عنوان هزینه‌ای قابل قبول تلقی کرده است و آن را معاف از مالیات دانسته و پس از صدور بخشنامه مذکور و تفسیر موضع قانون به نفع خود مبنی بر اینکه "می‌باشد در متن قانون و یا مصوبه هیأت وزیران بهطور خاص وجود پرداختی به عنوان هزینه‌های قابل قبول قید و اعلام آن در قانون یا تعیین شده است، لذا تصمیمات رئیس کل سازمان امور مالیاتی کشور طی بند 9 بخشنامه، خارج از حدود اختیارات و

همان‌گونه که مستحضر بود قانونگذار در ماده 147 قانون مالیات‌های مستقیم با تصویب یک قاعده کلی و عام پرداخت وجودی که به موجب قانون یا مصوبه هیأت وزیران صورت گرفته باشد را مشمول هزینه‌های قابل قبول دانسته و هیچ‌گونه حکمی درخصوص اعلام آن به طور خاص صادر نکرده است. همچنین در بند (د) ماده 148 قانون مالیات‌های مستقیم کلیه پرداخت درخصوص حقوق بازنیستگی طبق مقررات استخدامی مؤسسه و قولانی موضوعه به عنوان هزینه‌های قابل قبول تعیین شده است، لذا تصمیمات رئیس کل سازمان امور مالیاتی کشور طی بند 9 بخشنامه، خارج از حدود اختیارات و

صلاحیت آن مرجع و تفسیر موسع قانون به نفع سازمان امور مالیاتی و وصول مالیات خلاف قوانین موضوعه است که موجب تضییع حقوق اشخاص ثالث از جمله این شرکت شده و این شرکت را مکلف می‌نماید معادل مبلغ 746/943/182/016/1 ریال بابت مالیات متعلقه برخلاف مقررات به سازمان امور مالیاتی اصفهان پرداخت نماید. لذا از قضات فاضل هیأت عمومی دیوان عدالت اداری تقاضا دارد با معنای نظر به اینکه تبصره 1 ماده 98 آیین‌نامه استخدامی شرکت توسط هیأت وزیران تصویب شده و کلیه پرداختها به صندوق بازنگشتگی براساس مصوبه فوق به عنوان هزینه‌های قابل قبول است ضمن نقض و ابطال بند 9 بخشنامه صدرالاشراره به دلیل مغایرت آن با ماده 147 و بند «د» ماده 148 قانون مالیات‌های مستقیم به منظور جلوگیری از تضییع حقوق این شرکت مطابق مقررات ماده 30 قانون دیوان عدالت اداری اثر ابطال بند 9 بخشنامه از زمان تصویب آن اعلام فرمایند. کلیه اسناد و مدارک مثبته به پیوست اضافه می‌شود".

بخشنامه شماره 18/7/1385-28341/2401/232 در فحتمت مورد اعتراض به قرار زیر است:

9- پرداخت‌های انجام‌شده طبق قوانین بودجه سالانه کشور:

در مواردی که به موجب قوانین مصوب، اشخاص مکلف به پرداخت وجوهی در وجه خزانه یا سایر مراجعی که قانونگذار ذکر نماید، باشد چنانچه طبق قانون مذکور یا سایر قوانین به عنوان هزینه قابل قبول اعلام شود و یا از مأخذ درآمد مشمول مالیات قابل وصول باشد در این صورت براساس قسمت اخیر ماده 147 قانون مالیات‌های مستقیم وجوه پرداختی مذکور به عنوان هزینه قابل قبول سال پرداخت تلقی و به استناد تبصره 5 ماده 105 از درآمد مشمول مالیات اشخاص قابل کسر خواهد بود در غیر این صورت به عنوان هزینه قابل قبول تلقی نخواهد شد.

در پاسخ به شکایت مذکور، مدبرگل دفتر حقوقی سازمان امور مالیاتی کشور، بهموجب لایحه شماره 7019/ص-

25/3/1390 توضیح داده است که:

"درخصوص پرونده کلاسه 8909980900039623 8909980900039623 موضوع دادخواست شرکت سهامی ذوب آهن اصفهان به خواسته ابطال بند 9 بخشنامه شماره 18/7/1385-28341/2401/232 سازمان امور مالیاتی کشور به استحضار می‌رساند: به موجب حکم ماده 147 قانون مالیات‌های مستقیم هزینه‌های قابل قبول برای تشخیص درآمد مشمول مالیات به شرحی که ضمن مقررات این قانون مقرر می‌شود عبارت است از هزینه‌هایی که در حدود متعارف متنکی به مدارک بوده است و منحصراً مربوط به تحصیل درآمد مؤسسه در دوره مالی مربوط به رعایت حد نصاب‌های مقرر باشد. در مواردی که هزینه‌ای در این قانون پیش‌بینی نشده یا بیش از نصاب‌های مقرر در این مقررات بوده ولی پرداخت آن به موجب قانون و یا مصوبه هیأت وزیران صورت گرفته باشد قابل قبول خواهد بود. شرکت شاکی اظهار کرده است به موجب مصوبه هیأت وزیران مکلف شده در صورت کمبود وجوه صندوق بازنگشتگی اعتبارات لازم برای پرداخت مستمری بازنگشتگان و سایر مستمری‌بیگران را تأمین نمایند که در همین راستا وجوهی را به صندوق یادشده واریز کرده است که به دلیل عدم پذیرش هزینه کمک به صندوق مذکور معتبر محسوب بوده و تقاضای ابطال بند 9 بخشنامه معتبر عنده را دارد در این ارتباط شایان ذکر است: اولًا: صندوق موصوف دارای شخصیت حقوقی مستقل بوده و هزینه کمک به این صندوق از مصادیق هزینه موضوع بند 2 حکم ماده 148 قانون مالیات‌های مستقیم تلقی نمی‌شود.

ثانیاً: نسبت به هزینه پرداختی شاکی شرایط مندرج در ماده 147 مذکور یادگاری تأمین نشده و در واقع پرداختی بابت تأمین کسری حقوق بازنگشتگان از وظایف صندوق مزبور بوده نه شرکت شاکی و ارتباط استخدامی و کاری کارکنان بازنگشتی با شرکت ذوب آهن قطع شده است.

ثالثاً: قبل از صدور بخشنامه معتبر عنده آن قسمت از هزینه‌های قانونی بندهای ۵ - ۶ - ۷ - ۸ از بند 2 ماده 148 قانون مالیات‌های مستقیم که در مواعید مقرر توسط شرکت شاکی به کارکنان بازنگشتی معمکرد مربوطه کسر شده است. قرار گرفته و به عنوان هزینه از درآمد مشمول مالیات عملکرد مربوطه کسر شده است.

همچنین از سوی دیگر در مصوبه مورد استناد شاکی هیچ‌گونه تصریح لازم دایر بر اینکه «وجوه پرداختی به صندوق مورد نظر از مصادیق اخیر حکم ماده 147 قانون مالیات‌های مستقیم تلقی گردد» وجود ندارد بلکه مصوبه مورد نظر صرفاً مفهوم مجوز پرداخت وجوه مزبور و رفع معاذیر اجرایی از منظر قوانین محاسبات عمومی و بودجه بوده است. بنابراین استناد شاکی به قسمت اخیر حکم ماده فوق که منحصراً در خصوص هزینه‌های مربوط به تحصیل درآمد مؤسسه است به هر گونه پرداختی که به موجب قانون تکلیف شده است صحیح نیست لذا بند 9 بخشنامه مورد اعتراض مطابق حکم ماده 147 قانون مالیات‌های مستقیم صادر شده است و اجرای این بند با حکم ماده مذکور منافعاتی ندارد. علی‌هذا با عنایت به مطالب مارالذکر نظر به اینکه بخشنامه مورد اعتراض مطابق مقررات قانون مالیات‌های مستقیم و به منظور رفع ابهام و ایجاد روحی در تنظیم گزارش حسابرسی مالیاتی صادر شده و در حدود اختیارات و صلاحیت بوده و تأکون مفاد آن توسط هیچ مرجع دی‌صلاحی نقض نشده است رسیدگی و رد شکایت شرکت شاکی مورد استدعا است. لازم به یادآوری است شماره بخشنامه مورد اعتراض مندرج در دادخواست دارای اشتباہ تایبی بوده که شماره صحیح آن 18/7/1385-28345/2401/232 می‌باشد." هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ یادشده با حضور رؤسا، مستشاران و دادرسان شعب دیوان تشکیل شد. پس از بحث و بررسی، با اکثربت آراء به شرح آینده به صدور رأی مبادرت می‌کند.

رأی هیأت عمومي

مقنن در فراز پایانی ماده 147 قانون مالیات‌های مستقیم مصوب سال 1366 هزینه‌ای را که در قانون پیش‌بینی نشده است یا بیش از نصاب مقرر در قانون بوده ولی پرداخت آن به موجب قانون و یا مصوبه هیأت وزیران صورت گرفته باشد قابل قبول تلقی کرده است. نظر به اینکه در بند 9 بخشنامه شماره 18/7/1385-28341/2401/232 سازمان امور مالیاتی کشور، هزینه‌ای قابل قبول معرفی شده است که در قانون به عنوان هزینه قابل قبول اعلام شده باشد. این حکم محدود کننده حکم مقرر در ماده 147 قانون فوق‌الذکر است زیرا در قانون هر هزینه‌ای که پرداخت آن به موجب قانون یا مصوبه هیأت وزیران انجام گرفته شده باشد، علی‌الاطلاق قابل قبول اعلام شده است، بنابراین به لحاظ محدودشدن دایره حکم مقنن مستند به بند 1 ماده 12 و ماده 88 قانون تشکیلات و آیین‌دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال 1392 حکم بر ابطال بند 9 بخشنامه مورد اعتراض صادر و اعلام می‌شود.

معاون قضایی دیوان عدالت اداری
علی مبشری

تاریخ: 18/07/1385:

پیوست:

سازمان امور اقتصادی و دارائی استان

شورای عالی مالیاتی

اداره کل امور مالیاتی استان

هیأت عالی انتظامی مالیاتی

اداره کل

دادستانی انتظامی مالیاتی

دفتر

جامعه حسابداران رسمی ایران

دبيرخانه هیأتهای موضوع ماده 251 مکرر

سازمان حسابرسی

مجله مالیات

نظر به برخی ابهامات موجود در گزارشات حسابرسی مالیاتی موضوع ماده 272 قانون مالیاتهای مستقیم و به منظور ایجاد وحدت رویه در تنظیم گزارش حسابرسی مالیاتی توسط حسابداران رسمی، مؤسسات حسابرسی عضو جامعه حسابداران رسمی ایران، سازمان حسابرسی و مأموران مالیاتی درخصوص موضوعات زیر مقرر می‌دارد:

1- استهلاک زیان سنواتی:

به استناد بند 12 ماده 148 قانون مالیاتهای مستقیم زیان اشخاص حقیقی و حقوقی که از طریق رسیدگی به دفاتر آنها و با توجه به مقررات احراز گردد بدون تفکیک آن به سوابقات قبل یا بعد از اصلاحیه مورخ 27/11/1380 از درآمد سال یا سالهای بعد و حداقل تا میزان درآمد مشمول مالیات ابرازی قابل استهلاک خواهد بود.

2- زیان (هزینه) کاهش ارزش موجودیها:

زیان (هزینه) کاهش ارزش موجودیها در هر صورت به علت عدم پیش بینی آن به عنوان هزینه های قابل قبول مالیاتی به شرح مواد 147 و 148 قانون مالیاتهای مستقیم به عنوان هزینه قابل قبول مالیاتی تلقی نخواهد شد.

3- زیان (هزینه) کاهش ارزش سرمایه گذاریها:

زیان (هزینه) کاهش ارزش سرمایه گذاریها در هر صورت به علت عدم پیش بینی آن به عنوان هزینه های قابل قبول مالیاتی به شرح مواد 147 و 148 قانون مالیاتهای مستقیم و با عنایت به مفاد ماده 143 قانون یاد شده به عنوان هزینه های قابل قبول مالیاتی تلقی نمی گردد.

4- هزینه بازخرید مرخصی کارکنان:

وجوه پرداختی یا تخصیصی بابت بازخرید مرخصی کارکنان وفق مقررات موضوعه مشمول مالیات حقوق می باشد و در صورت پرداخت به استناد بند 2 ماده 148 ق.م. به عنوان هزینه قابل قبول مالیاتی تلقی می گردد. در ضمن وجود پرداختی بابت بازخرید مرخصی کارکنان به استناد بند 5 ماده 91 صرفاً در صورت پرداخت در زمان بازنشستگی یا از کارافتادگی مشمول مالیات حقوق نمی باشد.

5- زیان تسعیر ارز:

زیان حاصل از تسعیر دارائی ها و بدھی های ارزی که بر اساس متدال حسابداری محاسبه شده باشد، مشروط بر اتخاذ یک روش یکنواخت طی سالهای مختلف توسط مؤدب، جزء هزینه های قابل قبول می باشد.

6- مالیات و عوارض موضوع قانون موسوم به تجمعیع عوارض:

طبق تبصره 2 ماده 6 قانون موسوم به تجمعیع عوارض تولید کنندگان کالاهای موضوع ماده 3 و همچنین ارائه دهنده خدمات موضوع ماده 4 قانون مذکور مکلفند مالیات و عوارض موضوعه را در مبادی تولید یا ارائه خدمات با درج در سند فروش از خریداران کالا یا خدمات اخذ و به حساب های تعیین شده واریز نمایند. نظر به اینکه خریداران کالا یا خدمات، مالیات و عوارض مذکور را پرداخت می

نمایند، مبالغ مذکور به عنوان هزینه قابل قبول تولید کننده یا ارائه دهنده خدمات نمی باشد.

7- هزینه ها یا پرداختهای مشمول مالیات تکلیفی:

در خصوص هزینه ها و وجوده پرداخت شده توسط اشخاص که وفق مقررات قانونی مشمول کسر و پرداخت مالیات تکلیفی می باشند، عدم پذیرش هزینه های مذکور صرفاً به دلیل عدم کسر مالیات تکلیفی (به استثنای موارد مصرح در آیین نامه اجرائی موضوع بند 8 ماده 148 قانون مالیاتهای مستقیم موضوع بخشنامه شماره 24408 مورخ 7/8/1381 سازمان امور مالیاتی کشور) صحیح نمی باشد.

8- پاداش هیأت مدیره:

پرداخت پاداش هیأت مدیره مصوب مجمع عمومی شرکت ها با عنایت به مفاد مواد 239 و 241 قانون تجارت از محل سود خالص قابل تقسیم انجام می پذیرد، لذا پاداش مذکور نمی تواند در زمرة هزینه های قابل قبول تلقی گردد. بدینه است در هر صورت پاداش اعضاء حقیقی هیأت مدیره (اعم از موظف و غیر موظف) با رعایت مقررات مالیاتی مشمول کسر مالیات حقوق می باشد که در هر صورت عدم اقدام توسط شرکت، واحد مالیاتی نسبت به مطالبه مالیات و جرائم متعلقه اقدام نماید.

9- پرداختهای انجام شده طبق قوانین بودجه سالانه کشور:

در مواردیکه به موجب قوانین مصوب اشخاص مکلف به پرداخت وجوهی در وجه خزانه یا سایر مراجعی که قانونگذار ذکر نماید، باشد چنانچه طبق قانون مذکور یا سایر قوانین به عنوان هزینه قابل قبول اعلام شود و یا از مأخذ درآمد مشمول مالیات قابل وصول باشد، در این صورت بر اساس قسمت اخیر ماده 147 قانون مالیاتهای مستقیم وجوه پرداختی مذکور به عنوان هزینه قابل قبول سال پرداخت تلقی و یا به استناد تبصره 5 ماده 105 از درآمد مشمول مالیات اشخاص قابل کسر خواهد بود. در غیر این صورت به عنوان هزینه قابل قبول تلقی نخواهد شد.

10- درآمد حاصل از فروش حق تقدم سهام و صرف سهام شرکتهای خارج از بورس:

الف: دراجرای تبصره 2 ماده 143 ق.م. ارزش اسمی حق تقدم سهام در شرکتهای خارج از بورس جهت محاسبه مالیات نقل و انتقال، ارزش اسمی سهام یا سهم الشرکه اصلی آن می باشد.

ب: درآمد حاصل از صرف سهام:

1- ب- درآمد حاصل از صرف سهام ناشی از سلب حق تقدم سهامداران (شرکتهای پذیرفته شده در بورس و سایر شرکتها) در صورتی که مبلغ مذکور در دفاتر به حساب سهامداران قبلی (سهامدارانی که از آنها سلب حق تقدم شده است) منظور گردد و متعاقباً به صورت نقد پرداخت یا صرف افزایش سرمایه به نام سهامداران قبلی شود، حسب مورد مشمول مقررات تبصره 2 و 3 ماده 143 ق.م. خواهد بود.

2- ب- درآمد حاصل از صرف سهام شرکتهای خارج از بورس که به صورت اندوخته در حسابهای شرکت ثبت و به درآمد سهامداران تعلق دارد طبق مقررات ماده 105 قانون مالیاتهای مستقیم مشمول مالیات می باشد.

3- ب- درآمد حاصل از صرف سهام شرکتهای پذیرفته شده در بورس در صورتی که سهام آنها طبق مقررات و با مجوز بورس در خارج از بورس عرضه و به فروش بررس مشمول مقررات تبصره 3 ماده 143 ق.م. خواهد بود. در غیر اینصورت درآمد حاصله طبق مقررات ماده 105 قانون مالیاتهای مستقیم مشمول مالیات می باشد.

ج- در صورتی که تمام یا قسمتی از معاملات سهام و حق تقدم سهام شرکتهای پذیرفته شده در بورس، از طریق کارگزاران بورس انجام نشده و نیز تشریفات این معامله در دفتر سازمان بورس و اتاق پایاپایی ثبت نشده باشد بخشودگی مالیات موضوع ماده 143 ق.م. به عملکرد سال مذبور تعلق نمی گیرد.

11- معافیت موضوع ماده 138 ق.م:

به استناد ماده 138 ق.م آن قسمت از سود ابرازی شرکتهای تعاونی و خصوصی که برای توسعه و بازسازی و نوسازی یا تکمیل واحدهای موجود صنعتی و معدنی خود یا ایجاد واحدهای جدید صنعتی یا معدنی در آن سال مصرف (هزینه) گردد با رعایت کلیه شرایط مقرر در ماده مذکور از 50% مالیات متعلقه موضوع ماده 105 ق.م معاف خواهد بود. مبالغ مصرف شده (هزینه شده) بابت توسعه و تکمیل و ... در هر سال نسبت به کل سود ابرازی اعم از معاف و غیر معاف قابل اعمال می

باشد.

12- ذخیره(اندخته) طرح و توسعه موضوع ماده 138 ق.م. قبل از اصلاحیه 27/11/1380:
مؤذیانیکه در احرای مقررات ماده 138 قانون مالیاتی مستقیم قبل از اصلاحیه مورخ 27/11/1380 و با رعایت بند 8 بخشنامه شماره 71197/7041/211 14/12/1381 سازمان امور مالیاتی کشور برای سنوات 1381 و به بعد نسبت به ایجاد ذخیره طرح و توسعه اقدام نموده اند در صورت تخلف از شرایط مقرر در ماده مذکور مشمول مالیات و جرایم متعلق مطابق مقررات تبصره 2 ماده 138 قبل از اصلاحیه خواهند بود.

13- مطالبه 5% مالیات تکلیفی از پیمانکاران خارجی:
قراردادهای پیمانکاری اشخاص حقوقی خارجی و مؤسسات مقیم خارج از ایران موضوع بند الف ماده 107 ق.م. که از تاریخ 1/1/82 به بعد منعقد شده باشند و دارای شعبه یا نمایندگی در ایران نباشند مشمول کسر 5 درصد مالیات تکلیفی موضوع ماده 104 ق.م. خواهند بود.

14- مالیات سود سهام در ارتباط با قراردادهای اجتناب از اخذ مالیات مضاعف:
در ارتباط با مالیات اشخاص حقوقی که مشمول قراردادهای اجتناب از اخذ مالیات مضاعف می گرددند یادآور می شود 25 درصد مالیات اشخاص حقوقی موضوع ماده 105 قانون مالیاتی مستقیم مالیات شخص حقوقی بوده لذا تلقی آن به عنوان مالیات سهامداران فاقد وجاهت قانونی می باشد.

15- هزینه های قابل قبول سنوات قبل:
هزینه های قابل قبول که به هر دلیل خارج از اختیار مودی در سال مالیاتی مورد رسیدگی تحقق می یابد به استناد بند 27 ماده 148 ق.م. به عنوان هزینه قابل قبول مالیاتی تلقی می گردد.

16- وجوده اداره شده:
نظر به اینکه مانده وجوده اداره شده نزد بانکها سپرده بانکی تلقی نمی گردد بنابراین سود دریافتی ناشی از وجوده اداره شده نزد بانکهای ایرانی یا مؤسسات اعتباری غیر بانکی مجاز، مشمول معافیت موضوع بند 2 ماده 145 قانون مالیاتی مستقیم نخواهد بود.

علی اکبرعرب مازار

مواد قانونی وابسته

ماده 147 [1] - هزینه های قابل قبول برای تشخیص درآمد مشمول مالیات به شرحی که ضمن مقررات این قانون مقرر می گردد عبارت است از هزینه ...

ماده 148 - هزینه هایی که حائز شرایط مذکور در ماده فوق می باشد به شرح زیر در حساب مالیاتی قابل قبول است:[1]
1 - قی ...

سامانه عملیات الکترونیکی مودیان مالیاتی

بیانیه حریم خصوصی

شناسنامه خدمات سازمان امور مالیاتی کشور

سامانه مالیات بر ارزش افزوده

سایر سامانه ها...

آدرس: میدان امام خمینی، خیابان صور اسرافیل خیابان داور، سازمان امور مالیاتی کشور

کد پستی: 1114943661

صندوق پستی: 11115-1651

تلفنخانه 39903990

کلیه حقوق این سامانه برای سازمان امور مالیاتی کشور محفوظ می باشد.

سازمان امور مالیاتی کشور همواره از پیشنهادات و انتقادات سازنده شما مودیان گرامی استقبال می نماید.

intamedia.ir © 2019